

ČESKÝ ÚŘAD ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ SAMOSTATNÉ ODDĚLENÍ KONTROLY A DOHLEDU

Pod sídlištěm 1800/9, Kobylisy, 182 11 Praha 8
IČ: 00025712, tel: 284 041 111, fax: 284 041 201, eMail: cuzk@cuzk.cz, ID DS: uuaaatg

Sp. zn. ČÚZK-11800/2020-21
Čj.: ČÚZK-16008/2020

V Praze dne: 16. 11. 2020
Vypraveno dne: 16. 11. 2020

ROZHODNUTÍ

Účastník řízení:

Ing. X. Y., nar. XX. X. XXXX, bytem XXXXXXXX X. XXXX XX, XXX XX XXXXXXXX

Český úřad zeměměřický a katastrální (dále jen „úřad“), jako orgán věcně a místně příslušný podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) a podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 359/1992 Sb.“), k řízení a rozhodnutí o odvolání Ing. X. Y. ze dne 19. 7. 2020 proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích čj. ZKI CB-P-2/79/2020-9 ze dne 29. 6. 2020, vydanému ve věci přestupku na úseku zeměměřictví, vymezeného v § 17b odst. 2 písm. a) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o zeměměřictví“) v odvolacím řízení, vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „přestupkový řád“) ve spojení s částí druhou správního řádu r o z h o d l podle § 90 odst. 5 správního řádu

t a k t o :

Odvolání Ing. X. Y., nar. XX. X. XXXX, bytem XXXXXXXX X. XXXX XX, XXX XX XXXXXXXX, proti rozhodnutí Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích čj. ZKI CB-P-2/79/2020-9 ze dne 29. 6. 2020 (vypravené dne 30. 6. 2020) se z a m í t á a odvoláním napadené rozhodnutí se p o t v r z u j e .

O d ů v o d n ě n í :

[1] Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích (dále jen „inspektorát“) vydal dne 30. 6. 2020 rozhodnutí čj. ZKI CB-P-2/79/2020-9, kterým výrokem označeným bodem 1. úředně oprávněného zeměměřického inženýra Ing. X. Y., nar. XX. X. XXXX, bytem XXXXXXXX X. XXXX XX, XXX XX XXXXXXXX (dále jen „odvolatel“) uznal vinným z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se dopustil tím, že dne XX. X. 2018 pod číslem XX/2018 ověřil dokumentaci o vytyčení hranice pozemku a související záznam podrobného měření změn (dále jen

„ZPMZ“), vše číslo zakázky XXX-XXX/2017 v katastrálním území (dále jen „k. ú.“) B. u M. a dne YY. Y. 2019 pod číslem YY/2019 ověřil dokumentaci o vytyčení hranice pozemku, geometrický plán a související ZPMZ, vše číslo zakázky YYY-YY/2019 v k. ú. S., přestože obsahovaly vady a nedostatky popsané v odůvodnění rozhodnutí, čímž nedodržel povinnosti stanovené pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky zakotvené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví. Výrokem označeným bodem 2. byla podle § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví odvolateli za přestupek uložena pokuta ve výši 40 000 Kč. Výrokem označeným bodem 3. inspektorát podle § 95 odst. 1 přestupkového řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 520/2005 Sb.“) odvolateli uložil povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

I. Průběh řízení před správním orgánem 1. stupně

- [2] Inspektorát v rámci své věcné působnosti vymezené v § 4 písm. b) zákona č. 359/1992 Sb. postupem podle zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „kontrolní řád“) vykonal dva dohledy na ověřování výsledků zeměměřických činností, které jsou využívány pro katastr nemovitostí České republiky a státní mapové dílo. Kontrolovanou osobou byl odvolatel a předmětem dohledu pod sp. zn. ZKI CB-D-XX/XXX/2018 bylo ověření dokumentace o vytyčení hranice pozemku číslo zakázky XXX-XXX/2017 a s ním souvisejícího ZPMZ číslo XXX v k. ú. B. u M. (dále také jen „výsledek zeměměřických činností č. 1“). Zjištěné vady v odvolatelem ověřeném výsledku zeměměřických činností byly inspektorátem popsány v protokolu o dohledu ze dne XX. X. 2018, čj. ZKI CB-D-XX/XXX/2018-3, který byl odvolateli doručen dne XX. X. 2018. Námitky odvolatele proti kontrolním zjištěním byly ředitelem inspektorátu vyřízeny přípisem čj. ZKI CB-D-XX/XXX/2018-6 ze dne X. X. 2018 tak, že z jednadvaceti námitek bylo jedné námitce vyhověno a ostatní byly zamítnuty. Předmětem dohledu pod sp. zn. ZKI CB-D-YY/YYY/2019 bylo ověření geometrického plánu a dokumentace o vytyčení hranice pozemku číslo zakázky YYY-YY/2019 a s nimi souvisejícího ZPMZ č. YYY v k. ú. S. (dále také jen „výsledek zeměměřických činností č. 2“). Zjištěné vady v odvolatelem ověřeném výsledku zeměměřických činností byly inspektorátem popsány v protokolu o dohledu ze dne Y. Y. 2019, čj. ZKI CB-D-YY/YYY/2019-10. Námitky odvolatele proti kontrolním zjištěním byly ředitelem inspektorátu vyřízeny přípisem čj. ZKI CB-D-YY/YYY/2019-13 ze dne YY. Y. 2019 tak, že z dvaadvaceti námitek bylo třem námitkám vyhověno a ostatní byly zamítnuty.
- [3] Inspektorát uvážil, že kontrolní zjištění uvedená v protokolech o dohledu nasvědčují tomu, že odvolatel v postavení úředně oprávněného zeměměřického inženýra (tj. fyzické osoby s uděleným úředním oprávněním) nedodržel při ověření výsledku zeměměřických činností povinnosti stanovené v § 16 zákona o zeměměřictví. Proto inspektorát z moci úřední podle § 78 přestupkového řádu ve spojení s § 46 odst. 1 správního řádu zahájil s odvolatelem správní řízení ve věci přestupku na úseku zeměměřictví [vymezeném v § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví]. Správní řízení bylo zahájeno dnem 14. 2. 2020, kdy bylo odvolateli doručeno oznámení inspektorátu o zahájení správního řízení o přestupku čj. ZKI CB-P-2/79/2020-1 ze dne 6. 2. 2020. Oznámení obsahovalo popis skutku, o kterém má být v řízení rozhodováno, i jeho předběžnou právní kvalifikaci, poučení o procesních právech vyplývajících ze správního řádu i přestupkového řádu. Zároveň byl odvolatel vyzván k předložení podkladů, ke kterým by mohlo být přihlédnuto při stanovení výše pokuty.
- [4] Dopisem zn. ZKI CB-P-2/79/2020-7 ze dne 7. 2. 2020 inspektorát v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu odvolateli oznámil, že byly shromážděny všechny podklady pro vydání rozhodnutí ve věci a poučil ho o právu se s nimi seznámit a vyjádřit se k nim, a to konkrétně dne 4. 3. 2020 v 9.00 hodin v sídle inspektorátu.

[5] Odvolatel svých práv nevyužil.

[6] Dne 29. 6. 2020 vydal inspektorát rozhodnutí čj. ZKI CB-P-2/79/2020-9, které po uplynutí úložní doby bylo odvolateli vhozeno do schránky dne 14. 7. 2020, tj. v den následující po uplynutí úložní doby (13. 7. 2020). Odvolatel byl uznán vinným z přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, kterého se z nedbalosti dopustil tím, že dne XX. X. 2018 pod číslem XX/2018 ověřil výsledek zeměměřických činností č. 1 a dne YY. Y. 2019 pod číslem YY/2019 ověřil výsledek zeměměřických činností č. 2. Tím, že odvolatel ověřil výsledky zeměměřických činností vykazující vady a nedostatky popsané v odůvodnění rozhodnutí, porušil povinnosti stanovené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, dle kterého při ověřování výsledků zeměměřických činností je fyzická osoba s úředním oprávněním povinna jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci. V odůvodnění inspektorát konstatoval, že podkladem pro rozhodnutí o přestupku byly skutečnosti uvedené v protokolu o dohledu ze dne XX. X. 2018, čj. ZKI CB-D-XX/XXX/2018-3 a v protokolu o dohledu ze dne Y. Y. 2019, čj. ZKI CB-D-YY/YYY/2019-10. Ohledně formy zavinění uvedl, že se odvolatel přestupku dopustil v nevědomé nedbalosti. Současně inspektorát zhodnotil, že odpovědnost odvolatele za přestupek dosud nezanikla, neboť dosud neuplynula promlčecí doba stanovená v § 17b odst. 4 zákona o zeměměřictví.

Nedostatky a vady odvolatelem ověřeného výsledku zeměměřických činností č. 1 inspektorát v odůvodnění svého rozhodnutí shrnul do následujících bodů (pro účely odvolacího řízení očíslovaných odlišně oproti odůvodnění rozhodnutí inspektorátu):

1.1. V rozporu s § 16 odst. 4 zákona o zeměměřictví v popisovém poli vytyčovacího náčrtu chybí vlastnoruční podpis úředně oprávněného zeměměřického inženýra a otisk razítka, ve skutečnosti se jedná o vložený sken těchto náležitostí.

1.2. Údaje o objednateli vytyčení ve vytyčovacím protokolu nejsou v souladu s bodem 16.32 písm. b) přílohy vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění pozdějších předpisů.

1.3. V rozporu s § 87 odst. 1 katastrální vyhlášky byl jako podklad pro vytyčení hranic pozemků upřednostněn jiný výsledek zeměměřických činností (PN 3) oproti výsledku původnímu (PN-103), který byl podkladem pro v katastru nemovitostí evidované platné geometrické a polohové určení. Nevyužití a zpochybnění původního výsledku zeměměřických činností pak nebylo podloženo řádným prověřením a zdokumentováním zjištěných skutečností. V odůvodnění rozhodnutí je konstatováno, že se jedná o výrazně neodborný postup při ověřování dotčeného výsledku zeměměřických činností, přičemž je poukázáno na nedůvodnost, resp. nepodloženost nevyužití původního výsledku zeměměřických činností [nedoložení, z čeho vychází mezní hodnota v případě „staničení 119,63 m“ (ad bod 17.), hodnoty oměrných měr nebyly doloženy žádným výpočtem (ad bod 18), chybně a účelově vyvozený závěr o důvodnosti nevyužití původní výsledek z porovnání oměrných měr výsledku PN 3 a PN-103 (ad bod 19, 20), neodůvodněné a účelové využití údajů jiného výsledku zeměměřických činností k určení souřadnic konkrétních bodů, přestože jsou v rozporu s platným geometrickým a polohovým určením (ad bod 21)].

Nedostatky a vady odvolatelem ověřeného výsledku zeměměřických činností č. 2 inspektorát v odůvodnění svého rozhodnutí shrnul do následujících bodů (pro účely odvolacího řízení očíslovaných odlišně oproti odůvodnění rozhodnutí inspektorátu):

2.1. Při ověřování (i vyhotovování) daného výsledku si odvolatel nepočínal odborně, nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci a výrazně stranil objednateli. Výsledek zeměměřických činností č. 2 popírá předchozí odvolatelem vyhotovenou a ověřenou dokumentaci ZPMZ č. 354 a rozsudkem Okresního soudu v Táboře čj. 15 C 164/2017-207 potvrzenou skutečnost, že oplocení není na hranici pozemku. Byly nesprávně využity odchylky pro měření u bodů s kódem kvality (dále jen „kk“) 8 ke ztotožnění trvale označené hranice (plotu) s vektorizovanou hranicí v KMD, i když vlastník nesouhlasil.

V důsledku toho byly k bodům č. 272-1869, 272-1853, 4 přiřazeny chybné souřadnice polohy. Dalším důkazem je i rozdíl v zobrazení modře vyznačené budovy, která byla v předchozím výsledku zeměměřické činnosti (ZPMZ č. 380, zpracovatel a ověřovatel odvolatel) vyznačena částečně na sousedním pozemku č. 53/1 a v dokumentaci ZPMZ č. 386 je vyznačena celým svým obvodem na parcele č. 52.

2.2. V rozporu s § 80 odst. 1 katastrální vyhlášky nebylo vycházeno ze závazných podkladů pro vyhotovení geometrického plánu. V případě rušené vedlejší budovy na st. p. č. 78 nebylo vycházeno z údajů katastru, když nebylo přihlédnuto k ZPMZ č. 205, který je původním výsledkem zeměměřické činnosti pro vznik nyní rušené vedlejší budovy. Proto v případě rušení bodu č. 271-631 dochází ke změně hranice, kterou je možné realizovat pouze na základě vkladového řízení. Geometrický plán tak není využitelný pro správu a vedení katastru nemovitostí.

2.3. Ověření vytyčovacího náčrtu není provedeno v souladu s § 16 odst. 4 zákona o zeměměřictví. Na dokumentu není podpis a otisk razítka úředně oprávněného zeměměřického inženýra, ale pouze vložený sken.

2.4. Údaje o objednateli vytyčení ve vytyčovacím protokolu nejsou v souladu s bodem 16.32 písm. b) přílohy katastrální vyhlášky.

2.5. Je zřejmé, že odvolatel nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, když v jím ověřeném protokolu o vytyčení uvedl, že vytyčení hranic bylo provedeno na podkladě „výsledků dřívějších zem. činností“, aniž by bylo uvedeno jakých konkrétně.

2.6. Nebyla dodržena lhůta dle § 90 odst. 2 katastrální vyhlášky pro předání stejnopisu vytyčovací dokumentace objednateli a její kopie vlastníkům dotčených pozemků po seznámení s vytyčením, neboť dokumentace byla ověřena až 46. den po seznámení.

[7] Za přestupek byla odvolateli uložena pokuta ve výši 40 000 Kč. V odůvodnění k tomu inspektorát uvedl, že při určování výše pokuty vycházel ze zákonné sazby stanovené v § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví a přihlédl ke skutečnostem a okolnostem stanoveným v § 37 přestupkového řádu. Skutky odvolatele inspektorát ohodnotil jako závažné. Jako k polehčující okolnosti bylo přihlédnuto ke skutečnosti, že odvolatel dosud nebyl shledán vinným z přestupku na úseku zeměměřictví, dále pak k tomu, že skutek byl spáchán v nedbalosti, a také malý rozsah dotčených výsledků zeměměřických činností. Jako přitěžující okolnost inspektorát shledal skutečnost, že se v daném případě jedná o dva výsledky zeměměřických činností, přičemž některé nedostatky byly odvolateli bez jakékoliv odezvy vytýkány opakovaně. Při určení konečné výše pokuty bylo přihlédnuto také k majetkovým poměrům odvolatele, které vzhledem údajům evidovaným v katastru nemovitostí byly shledány nadprůměrnými. Inspektorát rovněž přihlédl ke skutečností souvisejícím s vládními opatřeními zavedenými ve spojitosti s bojem proti šíření nemoci COVID-19, přičemž v rámci svého správního uvážení zvažovanou pokutu ponížil o částku 25 000 Kč odpovídající kompenzaci státu podnikajícím osobám za omezení v době nouzového stavu. Současně bylo konstatováno, že pokuta v uložené výši je plně srovnatelná s výší pokuty uložené inspektorátem v obdobném případě a tato nemůže mít likvidační charakter.

[8] Uložení povinnosti zaplatit náhradu nákladů paušální částkou ve výši 1 000 Kč, inspektorát odůvodnil odkazem na § 95 odst. 1 přestupkového řádu ve spojení s § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.

[9] Rozhodnutí bylo odvolateli vloženo do schránky dne 14. 7. 2020, tj. následující den po marném uplynutí úložní doby stanovené v § 24 odst. 1 správního řádu. Rozhodnutí je považováno za doručené dnem 13. 7. 2020. Odvolání odvolatele bylo inspektorátu doručeno dne 21. 7. 2020. Odvolatel napadl rozhodnutí v celém rozsahu. Odvolání však nereaguje na konkrétní vytýkané nedostatky dotčených výsledků zeměměřických činností, ale v podstatě obsahuje obhajobu postupu, kdy při zeměměřické činnosti není vycházeno z platného geometrického a polohového určení nemovitostí. V odvolání je poukazováno, že

chyby mapy KMD bývají i vyšší, k tomu jsou uváděny konkrétní případy přímo nesouvisející s výsledky zeměměřických činností č. 1 a 2, dále obsahuje napadání inspektorky, znevažování znalostí zaměstnanců zeměměřických a katastrálních orgánů vysvětlováním, jak se tvoří KMD. Námitka odvolatele, že nečerpal náhradu poskytovanou státem na podporu podnikatelů v souvislosti s dopady nouzového stavu (částka ve výši 25 000 Kč), může být interpretována jako nesouhlas s výší uložené pokuty.

- [10] Inspektorát neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a o odvolání sám nerozhodl v rámci autoremedury. Podle § 88 správního řádu inspektorát předal příslušný spis se svým stanoviskem odvolacímu správnímu orgánu, kterým je podle § 3 odst. 1 písm. h) zákona č. 359/1992 Sb. úřad.

II. Průběh odvolacího řízení před orgánem 2. stupně

- [11] Správní spis s podaným odvoláním byl úřadu doručen dne 21. 8. 2020. Úřad se nejprve zabýval tím, zda byly splněny základní podmínky pro provedení odvolacího řízení. V daném případě byl inspektorátem projednáván přestupek ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, přičemž promlčecí doba pro tento přestupek stanovená v § 17b odst. 4 zákona o zeměměřictví je 5 let, v případě jejího přerušení odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 8 let od jeho spáchání. Ke spáchání projednávaného přestupku došlo v případě výsledku zeměměřických činností č. 1 dne XX. X. 2018 a v případě výsledku zeměměřických činností č. 2 dne YY. Y. 2019, tedy promlčecí doba neuplynula a nedošlo tak k zániku odpovědnosti za tento přestupek. Podle § 96 odst. 1 písm. a) přestupkového řádu se proti rozhodnutí, kterým byla vyslovena vina, může v plném rozsahu odvolat obviněný. V souladu s § 81 odst. 1 správního řádu může účastník podat odvolání proti rozhodnutí o přestupku ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu). Podle § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u správního orgánu, který odvoláním napadené rozhodnutí vydal. V daném případě bylo rozhodnutí inspektorátu odvolateli, který je obviněným, oznámeno dne 13. 7. 2020 (rozhodnutí se považuje za doručené uplynutím úložní doby podle § 24 odst. 1 správního řádu), odvolání bylo inspektorátu doručeno dne 21. 7. 2020. Vzhledem k těmto skutečnostem úřad dospěl k závěru, že odvolání odvolatele je přípustné, bylo podáno oprávněnou osobou u příslušného správního orgánu a bylo podáno včas.

- [12] V souladu s § 98 odst. 1 přestupkového řádu úřad přezkoumal napadené rozhodnutí inspektorátu v plném rozsahu, přičemž v odvolacím řízení vycházel pouze z podkladů obsažených ve správním spisu inspektorátu. Vzhledem ke skutečnosti, že odvolací orgán vycházel z podkladů, se kterými se odvolatel měl možnost seznámit v průběhu řízení vedeného prvostupňovým orgánem, úřad odvolatele nevyzýval ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu, aby se seznámil s podklady rozhodnutí a vyjádřil se k nim.

- [13] Odvolání není důvodné.

- [14] Skutková podstata projednávaného přestupku je vymezena v § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, dle kterého se fyzická osoba, které bylo uděleno úřední oprávnění, dopustí přestupku tím, že nedodržuje podmínky nebo povinnosti stanovené tímto zákonem pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky nebo základní státní mapové dílo. Za tento přestupek může být uložena pokuta až do výše 250 000 Kč. Povinnosti fyzické osoby s úředním oprávněním jsou vymezeny v § 16 zákona o zeměměřictví. Dle odstavce 1 písm. a) citovaného ustanovení úředně oprávněný zeměměřický inženýr je povinen při ověřování výsledků zeměměřických činností jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci. V § 16 odst. 2 zákona o zeměměřictví je pak stanovena zákonná odpovědnost úředně oprávněného zeměměřického inženýra za odbornou úroveň jím ověřených výsledků zeměměřických činností, za dosažení předepsané

přesnosti a za správnost a úplnost náležitostí podle právních předpisů. Náležitosti výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí jsou pak stanoveny v zákoně č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů a v katastrální vyhlášce.

- [15] Odvolatel je fyzickou osobou, které bylo uděleno úřední oprávnění ve smyslu § 12 odst. 1 zákona o zeměměřictví, je držitelem úředního oprávnění č. XXXX, uděleného v rozsahu podle § 13 písm. a) a c) zákona o zeměměřictví. Tedy odvolatel je osobou deliktně způsobilou ke spáchání přestupku ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví.
- [16] Úřad se ztotožňuje s tím, že v daném případě bylo jednoznačně prokázáno, že odvolatel provedl dne XX. X. 2018 ověření dokumentace o vytyčení hranice pozemku a souvisejícího ZPMZ, vše číslo zakázky XXX-XXX/2017 v k. ú. B. u M. a dne YY. Y. 2019 ověření dokumentace o vytyčení hranice pozemku, geometrického plánu a souvisejícího ZPMZ, vše číslo zakázky YYY-YY/2019 v k. ú. S., přestože dotčené výsledky zeměměřických činností obsahovaly vady a nedostatky. Inspektorát ve svém rozhodnutí tyto vady a nedostatky popsal a objasnil, v čem spatřuje, že činnosti při vyhotovení dotčených výsledků zeměměřických činností nebyly v souladu s předpisy. Přestože to výslovně inspektorát v napadeném rozhodnutí neuvádí, z obsahu spisového materiálu je naprosto zřejmé, že v souladu s § 51 odst. 4 správního řádu a § 81 přestupkového řádu využil jako jediný podklad pro rozhodnutí o přestupku skutečnosti uvedené v protokolu o dohledu ze dne XX. X. 2018, čj. ZKI CB-D-XX/XXX/2018-3 a v protokolu o dohledu ze dne Y. Y. 2019, čj. ZKI CB-D-YY/YYY/2019-10.
- [17] S ohledem na námitky odvolatele, které spočívají především v obhajobě svého postupu, kdy při vyhotovení dotčených výsledků zeměměřických činností nebylo vycházeno z platného geometrického a polohového určení nemovitostí obsaženého v katastru, úřad k jednotlivým nedostatkům výsledku zeměměřických činností č. 1 popsaných v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí následující:
- Ad 1.1. Podle § 90 odst. 3 katastrální vyhlášky je vytyčovatel do 90 dnů po seznámení vlastníků s průběhem vytyčené hranice pozemků povinen doručit kopii dokumentace o vytyčení hranice pozemků příslušnému katastrálnímu úřadu k založení do měřické dokumentace jako přílohu ZPMZ. V daném případě však odvolatel přílohou ZPMZ č. XXX učinil takovou verzi vytyčovacího náčrtu, která byla doplněna o sken razítka se státním znakem a vlastnoručního podpisu ověřovatele. Na tuto skutečnost jednoznačně poukazuje rozměr razítka se státním znakem na vytyčovacím náčrtu. Způsob, jakým se provádí ověření výsledku zeměměřických činností, stanoví § 16 odst. 4 a 5 zákona o zeměměřictví zvlášť pro výsledky vyhotovené v listinné podobě a zvlášť pro výsledky vyhotovené v elektronické podobě. Je-li prováděno ověření odborné správnosti dokumentace o vytyčení hranice, jejíž součástí je i vytyčovací náčrt, je povinností k textu „*Náležitostmi a přesností odpovídá právním předpisům*“ připojit vlastnoruční podpis ověřovatele, datum ověření, číslo z evidence ověřovaných výsledků a otisk razítka se státním znakem s přesně stanoveným obsahem. Teprve z takto ověřené dokumentace, která vznikla v listinné podobě, lze vytvořit kopii v elektronické podobě (tj. naskenovat ji jako celek) k předložení katastrálnímu úřadu jako přílohy k ZPMZ. Ověření dokumentace o vytyčení hranic číslo zakázky XXX-XXX/2017 jednoznačně nebylo provedeno v souladu s § 16 odst. 4 zákona o zeměměřictví.
- Ad 1.2. Ověření dokumentace, jejíž součástí je protokol o vytyčení hranice pozemku nesplňující náležitosti stanovené v bodu 16.32 přílohy katastrální vyhlášky, znamená provedení ověření výsledku zeměměřických činností, který svými náležitostmi neodpovídá právním předpisům. V daném případě je odvolateli vytýkáno, že v protokolu o vytyčení č. zakázky XXX-XXX/2017 nejsou uvedeny všechny katastrální vyhláškou stanovené údaje o objednateli (pouze jméno a příjmení fyzické osoby). Je však otázkou, o jak moc závažné pochybení se jedná, když všechny předepsané údaje o objednateli

daného vytyčení lze nalézt v jiné části protokolu, konkrétně v tabulce obsahující údaje o vlastnicích a oprávněných z dalších práv písemně pozvaných k seznámení s výsledkem vytyčení. Dle názoru odvolacího orgánu se jedná pouze o formalitu, která sama o sobě není tak závažným pochybením, která by mohla naplnit skutkovou podstatu přestupku ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví.

Ad 1.3. Pokud odvolatel ověřil (a zároveň vyhotovil) dokumentaci o vytyčení hranice pozemku, jejímž podkladem nebylo geometrické a polohové určení evidované v souboru geodetických informací, potom při jeho ověřování nejednal odborně a nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci. K okamžiku provedení ověření dotčený výsledek zeměměřických činností tak svými náležitostmi a přesností neodpovídal právním předpisům, konkrétně byl v rozporu s § 87 odst. 1 katastrální vyhlášky i s § 49 odst. 1 katastrálního zákona. Podstatou vytyčování hranic pozemků je rekonstrukce stavu katastru v terénu, příp. ověřování, zda nalezené označení v terénu koresponduje s odpovídajícím zákresem v katastrální mapě. Účelem procesu vytyčení hranice pozemku podle údajů katastru je nalézat, a co nejspolehlivěji nalézt, na zemském povrchu ten stav, jaký na něm byl v době, kdy byla vytyčovaná hranice pro účely katastru prvotně geometricky a polohově určena (zaměřena). Je-li geometrické a polohové určení dáno jen zobrazením hranic pozemků v katastrální mapě, je povinností využít původní výsledek zeměměřických činností, tj. takový výsledek, který byl podkladem pro zápis platného geometrického a polohového určení v katastru nemovitostí. Pro vytyčení se mohou využít i údaje jiného výsledku zeměměřických činností, není-li zjištěn jejich rozpor s geometrickým a polohovým určením. V daném případě nebyl jako podklad pro vytyčení hranice využit původní výsledek zeměměřických činností (původní náčrt č. 103, dále jen „PN-103“), přestože odpovídal stavu v terénu, ale byl neodůvodněně upřednostněn výsledek jiný (náčrt č. 3, dále jen „PN 3“). Odvolací orgán sice s odvolatelem souhlasí, že posuzování významu a využitelnosti různých shromážděných podkladů pro vytyčení je jednou z nejobtížnějších částí procesu vytyčování hranic, a že k tomuto „nalézacímu procesu“ je nutné přistupovat komplexně i s ohledem na pokojný stav v terénu, ale neodůvodněné (a spíše účelové) nevyužití původního výsledku zeměměřických činností je zásadním a závažným pochybením. V řadě případů je sice možné původní výsledek zeměměřických činností jako základní podklad pro vytyčení nevyužít, ale toto musí být nezpochybnitelně odůvodněno na základě řádného prověření a zdokumentování zjištěných skutečností. V daném případě je však zpochybnění původního výsledku (PN-103) a upřednostnění následného výsledku PN 3 účelové, nepodložené a neobjektivní.

- [18] S ohledem na námitky odvolatele, které spočívají především v obhajobě svého postupu, kdy při vyhotovení dotčených výsledků zeměměřických činností nebylo vycházeno z platného geometrického a polohového určení nemovitostí obsaženého v katastru, úřad k jednotlivým nedostatkům výsledku zeměměřických činností č. 2 popsanych v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvádí následující:

Ad 2.1. V daném případě odvolatel prováděl vytyčení hranice pozemků v lokalitě, kde již prováděl předchozí zeměměřickou činnost pro účely soudního řízení o určení vlastnického práva, ve kterém byla objednatelka vytyčení hranice pozemků č. zakázky XXX-XX/2019 jako žalobkyně neúspěšná. Podkladem pro vytyčení dotčené hranice byl pouze zákres v katastrální mapě, neexistuje k ní žádný původní výsledek zeměměřické činnosti. Hranice byla do katastrální mapy v digitální podobě překreslena pouhou vektorizací analogového podkladu, a proto je evidována s kk 8, s mezní polohovou chybou stanovenou na hodnotě 2,82 m. Vzhledem k tomu, že dotčená hranice je v katastrální mapě zobrazena jako lomená, je naprosto zřejmé, že plot nacházející se na místě v terénu svým tvarem zákresu neodpovídá, byť se nachází v toleranci mezní polohové chyby pro kk 8. Přesto odvolatel neváhal hranici vytyčit jako rovnou, ve prospěch soudně neúspěšné objednatelky vytyčení. Sám na stávajících bodech naměřil chybu řádově v decimetrech (0,27 m), avšak hranici vytyčil bez jakéhokoliv objektivního důvodu s rozdílem až 1,25 m. A to i přesto, že o sporu již bylo rozhodováno civilními soudy. Odvolatel svým postupem při vytyčení de facto zpochybnil pravomocný

výsledek soudního řízení a k tomuto účelu zneužil mezní polohovou chybu dotčené hranice vedené v katastru s kk 8.

Ad 2.2. Odvolatel při ověřování tohoto výsledku zeměměřických činností nejednal odborně a nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, když ověřil (a zároveň vyhotovil) dokumentaci o vytyčení hranice pozemku, jejímž podkladem nebylo geometrické a polohové určení evidované v souboru geodetických informací, resp. při kterém nebyl využit původní výsledek zeměměřické činnosti. Důsledkem ignorování původního výsledku ZPMZ č. 205 byl pak geometrický plán osvědčující v podstatě mimoknihovní převod části pozemku (narovnání v katastrální mapě dosud lomené hranice). Neodůvodněné nevyužití původního výsledku zeměměřických činností jako základního podkladu pro vytyčení hranice pozemků je závažným pochybením svědčícím o tom, že při ověřování dotčené dokumentace o vytyčení hranice pozemků nebylo postupováno odborně, nestranně a nebylo vycházeno ze spolehlivě zjištěného stavu věci. V podrobnostech odvolací orgán odkazuje na odůvodnění bodu Ad 1.3.

Ad 2.3. I v případě výsledku zeměměřických činností č. 2 odvolatel předložil katastrálnímu úřadu k založení do měřické dokumentace ZPMZ č. YYY, jehož přílohou byla taková verze vytyčovacího náčrtu, která byla doplněna o sken razítka se státním znakem a vlastnoručního podpisu ověřovatele. Tato skutečnost je (stejně jako v případě výsledku zeměměřických činností č. 1) jednoznačně zřejmá z rozměru razítka se státním znakem. Ověření dokumentace o vytyčení hranic číslo zakázky YYY-YY/2019 jednoznačně nebylo provedeno v souladu s § 16 odst. 4 zákona o zeměměřictví. V podrobnostech odvolací orgán odkazuje na vyjádření v bodu Ad 1.1.

Ad 2.4. I v případě výsledku zeměměřických činností č. 2 je odvolateli vytýkáno, že v protokolu o vytyčení č. zakázky YYY-YY/2019 nejsou uvedeny všechny katastrální vyhláškou stanovené údaje o objednateli. I v tomto případě jsou údaje o objednateli seznatelné z jiné části protokolu. Dle názoru odvolacího orgánu se nejedná o pochybení, které by samo o sobě mohlo naplnit skutkovou podstatu přestupku ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví. V podrobnostech odkazuje na odůvodnění bodu Ad 1.2.

Ad 2.5. Pokud odvolatel v protokolu o vytyčení hranice pozemků, jehož odbornou správnost ověřil, uvedl, že vytyčení hranic bylo provedeno na podkladě „výsledků dřívějších zem. činností“, aniž by byly tyto výsledky konkretizovány, lze jednoznačně konstatovat, že při ověřování výsledku nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

Ad 2.6. Pokud v daném případě je odvolateli vytýkáno nedodržení třicetidenní lhůty stanovené pro předání stejnopisu dokumentace o vytyčení hranice pozemků objednateli vytyčení a její kopie vlastníkům dotčených pozemků (§ 90 odst. 2 katastrální vyhlášky), odvolací orgán se s názorem prvoinstančního orgánu, že se jedná o jednání, kterým byla naplněna skutková podstata přestupku ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, neztotožňuje. Povinnost předat stejnopis dokumentace o vytyčení hranice pozemků objednateli vytyčení a její kopie vlastníkům dotčených pozemků ve stanovené lhůtě od seznámení vlastníků s průběhem vytyčené hranice pozemků je stanovena vytyčovateli, nikoliv ověřovateli. Navíc k předání stejnopisu a kopie dokumentace může z povahy věci dojít až po provedení ověření její odborné správnosti ve smyslu § 12 zákona o zeměměřictví. Přestože v daném případě odvolatel byl nejen ověřovatelem, ale i vyhotovitelem dokumentace o vytyčení hranice pozemků, nesplněním povinnosti stanovené v § 90 odst. 2 katastrální vyhlášky rozhodně nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty přestupku ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví. Byť se jedná o porušení povinnosti stanovené právním předpisem, nejedná se o nedodržení povinnosti stanovené pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí nebo základní státní mapové dílo.

[19] Vady a nedostatky dotčených výsledků zeměměřických činností ověřených odvolatelem jsou takového charakteru, že tyto výsledky nesplňují požadavky stanovené předpisy na

správnost a úplnost náležitostí. Odvolatel při jejich ověření nepostupoval odborně a nevycházel ze spolehlivě zjištěného stavu věci, tedy povinnosti stanovené v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví odvolatel prokazatelně porušil. Odvolatel jako fyzická osoba s úředním oprávněním odpovídá za to, že jím ověřovaný výsledek zeměměřických činností je k okamžiku provedení ověření bez vad a neúplností. Úřad považuje za prokázané, že odvolatel svým protiprávním jednáním naplnil skutkovou podstatu přestupku na úseku zeměměřictví podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví, a to minimálně v nevědomé nedbalosti. Na posouzení, zda se dopustil přestupku na úseku zeměměřictví, zásadně nemá vliv odvolatelem napadaná kvalita provedení digitalizace katastrálních map, ani skutečnost, že v obou případech byl evidovaný stav přizpůsoben skutečnosti v rámci stanovených mezních chyb. Podstatou mezních chyb je, že umožňují nalezení hranice na takovém místě, na jakém byla ve chvíli jejího prvotního geometrického určení. Účelem mezních chyb rozhodně není umožnění záboru části sousedního pozemku nebo obcházení vkladového řízení či výsledku soudního řízení. Pro posouzení odpovědnosti odvolatele je relevantní pouze a jedině to, že při ověřování výsledků zeměměřických činností č. 1 a 2 nepostupoval odborně, nestranně a ze spolehlivě zjištěného stavu věci, když provedl ověření jejich odborné správnosti, přestože v obou případech podkladem vytyčení nebylo platné geometrické a polohové určení.

[20] Za přestupek byla odvolateli uložena pokuta ve výši 40 000 Kč. Dle § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví inspektorát mohl odvolateli uložit pokutu ve výši až 250 000 Kč. Pokuta uložená inspektorátem ve výši 40 000 Kč je na spodní hranici zákonného rozpětí, činí 16 % její maximální možné výše, tj. nedosahuje ani částky odpovídající jedné pětiny horní hranice zákonné sazby.

[21] Okolnosti a skutečnosti, k nimž je správní orgán povinen přihlédnout při určování druhu a výměry správního trestu, jsou vymezeny v § 37 přestupkového řádu. Dle tohoto ustanovení při stanovení výše pokuty za přestupek na úseku zeměměřictví musí být přihlédnuto zejména k povaze a závažnosti přestupku (§ 38 přestupkového řádu), k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem (§ 39 a 40 přestupkového řádu), u fyzické osoby k jejím osobním poměrům, u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti. Ukládání pokut za přestupky se děje ve sféře volného správního uvážení (diskreční pravomoc správního orgánu), tedy zákonem dovolené volnosti správního orgánu rozhodnout ve vymezených hranicích, které zákon dovoluje. Rubem diskrečního oprávnění správního orgánu je však i povinnost správního orgánu volné úvahy užít, tj. zabývat se všemi hledisky, která zákon jako premisy takové úvahy stanoví, opatřit si skutková a právní zjištění a poté volným správním uvážením, při respektování smyslu a účelu zákona a mezí, které zákon stanoví, dospět při dodržení pravidel logického vyvozování k rozhodnutí.

[22] Výsledkem výše popsaného správního uvážení by mělo být uložení pokuty v takové výši, aby náležitě splnila jak svůj represivní, tak i preventivní účel. Konečná výše uložené pokuty musí zohledňovat nejen faktickou závažnost konkrétního protiprávního jednání, ale zároveň musí být náležitě individualizovaná, přiměřená a musí reflektovat i majetkové poměry trestaného. Přihlížení k osobním a majetkovým poměrům osoby obviněné ze spáchání přestupku v rámci správního uvážení při určování konkrétní výše ukládané pokuty je považováno za zcela standardní, žádoucí a zákonné i dle četné judikatury českých soudů. V uvedeném smyslu lze citovat z nálezu pléna Ústavního soudu ČR ze dne 9. 3. 2004, sp. zn. Pl. ÚS 38/02, Sbírka nálezů a usnesení, sv. 32, str. 345 a násl. (č. 299/2004 Sb.) SbÚS č. 36/2004 (sv. 32/2004/I): „*Stejná výše pokuty uložená majetnému se bude jevit jako směšná a neúčinná, zatímco v případě postihu nemajetného může působit drakonicky a likvidačně. Není tedy porušením principu relativní rovnosti, kdy oběma osobám v různých situacích bude uložena pokuta v různé výši, byť by jediným rozdílem jejich situace měly být právě rozdílné majetkové poměry. Kritérium zkoumání majetkových poměrů delikventa při úvaze o výši ukládané pokuty je nezbytné a komplementární – nikoli ovšem proto, že vysoké pokuty by byly nevymahatelné, ale*

vzhledem k riziku „likvidačního“ účinku nepřiměřeně vysoké pokuty. Pokuta jakožto trest musí být diferencovaná, aby efektivně působila jako trest i jako odstrašení (individuální a generální prevence).“

- [23] Ve svém odůvodnění konkrétní výše uložené pokuty v případě odvoláním napadeného rozhodnutí inspektorát konstatoval zákonné rozmezí, zákonná kritéria pro určení pokuty a dostatečným způsobem popsal, jakými úvahami při stanovení výsledné výše pokuty byl veden. S hodnocením, že „*skutky ZKI hodnotí jako závažné*“, se odvolací orgán ztotožňuje. Závažnost přestupku je hlavním kritériem pro určení výše pokuty a v případě přestupku ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví je jeho závažnost plně závislá zejména na druhu, množství a vážnosti pochybení a závad ve výsledku zeměměřických činností, který byl odvolatelem ověřen, ač za splnění zákonných povinností vymezených v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví ověřen být neměl. Skutečnost, že odvolatel ověřil výsledky zeměměřických činností, aniž by k jejich vyhotovení byly využity závazné podklady (konkrétně platné v katastru nemovitostí evidované geometrické a polohové určení) a při jejich vyhotovování byl účelově ve prospěch objednatele zneužit institut mezních chyb, je velmi vážné pochybení, tj. jednání v rozporu s jeho zákonnými povinnostmi jako úředně oprávněného zeměměřického inženýra, který podle § 16 odst. 2 zákona o zeměměřictví odpovídá za odbornou úroveň jím ověřených výsledků, za dosažení předepsané přesnosti a za správnost a úplnost náležitostí podle právních předpisů. Závažnost tohoto protiprávního jednání by dle názoru odvolacího orgánu odpovídala uložení pokuty ve výši poloviny zákonné sazby.
- [24] V daném případě však došlo pouze k ohrožení zájmu společnosti chráněného skutkovou podstatou přestupku na úseku zeměměřictví ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví (tj. zájmu na řádném výkonu zeměměřických činností v souladu s právními předpisy, aby jejich výsledky svými náležitostmi a přesností odpovídaly právním předpisům a současně, aby pouze takové výsledky zeměměřických činností se staly součástí katastrálního operátu). Jak v případě výsledku zeměměřických činností č. 1, tak i v případě výsledku zeměměřických činností č. 2 se jednalo o dokumentaci o vytyčení hranice (a související ZPMZ), údaje katastrálního operátu nebyly (a nemohly být) v důsledku vad obsažených v dotčených výsledcích nijak poškozeny, když dokumentace o vytyčení hranice pozemku nemůže být samostatným podkladem pro provedení zápisu do katastru nemovitostí. Tato skutečnost má bezesporu vliv na snížení výše ukládané pokuty. Jako další polehčující okolnost vedoucí k ponížení výše ukládané pokuty úřad (stejně jako inspektorát) shledává také v malém rozsahu odvolatelem ověřených výsledků zeměměřických činností (tj. dotýkají se malého množství nemovitostí a malého počtu vlastníků). Na ponížení pokuty pak v konečném důsledku má vliv i skutečnost, že z jednání odvolatele nevyplývá, že by se přestupku měl dopustit úmyslně. Naopak i z obsahu jeho odvolání je zřejmé jeho přesvědčení, že k provedení vytyčení byly využity správné a právními předpisy stanovené podklady, o svém omylu nevěděl, avšak vzhledem ke své odbornosti vědět měl a mohl. Na druhou stranu přitěžující okolností je zcela určité skutečnost, že se jedná o dva výsledky zeměměřických činností, které odvolatel ověřil, přestože při ověřování druhého výsledku mu již názor inspektorátu ohledně závazných podkladů pro vytyčování byl zřejmý z výsledku dohledu provedeného na ověřování prvního výsledku zeměměřických činností.
- [25] Konečná výše uložené pokuty musí být náležitě individualizovaná, přiměřená a musí reflektovat i osobní a majetkové poměry potrestaného. Majetkové poměry odvolatele inspektorát ohodnotil jako nadprůměrné s ohledem na výstupy z Informačního systému katastru nemovitostí, ze kterých je zřejmé, že odvolatel je evidován jako vlastník rozsáhlého nemovitého majetku. Vzhledem k tomu, že spis prvoinstančního orgánu neobsahuje žádné doklady o případných příjmech odvolatele a ani odvolání neobsahuje v tomto směru žádné informace, úřad při posuzování přiměřenosti pokuty v uložené výši vycházel navíc z údajů Českého statistického úřadu o výši průměrné mzdy v České republice. V 1. pololetí 2020 průměrná mzda dosáhla částky 34 200 Kč. Pokud pokuta

uložená odvolateli jen mírně přesahuje výši jedné průměrné mzdy, nelze ji označit za nepřiměřenou majetkovým poměrům odvolatele (který své případně nižší příjmy nijak nedoložil ani na výslovnou výzvu inspektorátu) či dokonce pro něho likvidační. Pokuta v takto určené výši plně odpovídá osobním a majetkovým poměrům odvolatele, přičemž odvolací orgán (stejně jako inspektorát) v daném případě přihlédl i ke skutečnosti, že se jedná o první přestupkové řízení na úseku zeměměřictví, které bylo s odvolatelem vedeno. Současně pokuta uložená v dané výši je v souladu s výší pokut uložených inspektorátem za přestupky ve skutkově obdobných případech.

- [26] Dle názoru odvolacího orgánu inspektorát v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně popsal, jakými úvahami při stanovení konečné výše pokuty byl veden. Jestliže při jejím určování prvoinstanční orgán přihlédl také ke skutečnostem souvisejícím s vládními opatřeními zavedenými ve spojitosti s bojem proti šíření nemoci COVID-19, bylo tak učiněno v zájmu a ve prospěch odvolatele. Účelem ponížení pokuty o částku odpovídající výši kompenzace státu podnikajícím osobám bylo, aby uložená sankce nebyla likvidační. Skutečnost, že odvolatel státní podporu nečerpal, odvolací orgán považuje za irelevantní, neboť inspektorát při stanovení výše sankce nevybočil ze zákonného rámce stanoveného pro správné uvážení a ani nepostupoval libovolně ani nahodile.
- [27] Po přezkoumání výroku napadeného rozhodnutí, kterým byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč, úřad konstatuje, že tento výrok je dostatečně opřen o § 95 odst. 1 přestupkového řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb.
- [28] V daném případě bylo prvoinstančním orgánem s odvolatelem vedeno jedno přestupkové řízení, jehož předmětem bylo posouzení, zda se odvolatel dopustil přestupku na úseku zeměměřictví ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví tím, že ověřil dva výsledky zeměměřických činností. Pokud úředně oprávněný zeměměřický inženýr ověřil dva a více výsledků zeměměřických činností obsahujících vady, dopustil se dvou a více přestupků ve smyslu § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví. Každým provedením ověření se ověřovatel dopouští jednání, kterým může naplnit skutkovou podstatu tohoto přestupku, každé provedení ověření vadného výsledku zeměměřických činností je jedním samostatným skutkem. Přestože tedy předmětem přestupkového řízení sp. zn. ZKl CB-P-2/79/2020 byly dva věcně rozdílné skutky, kterých se odvolatel měl dopustit v různém okamžiku, a každý z nich mohl znamenat spáchání přestupku na úseku zeměměřictví, prvoinstanční orgán v rozporu s § 88 přestupkového řádu nevedl o těchto přestupcích společné řízení. Této skutečnosti tedy ani nepřizpůsobil výrokovou část rozhodnutí, tj. vina nebyla konstatována zvláštním výrokem pro každý skutek zvlášť a nebyla uložena úhrnná pokuta za oba přestupky. Vedení jednoho řízení a uznání odvolatele vinným z jednoho přestupku, i když ověřil více vadných výsledků zeměměřických činností, však dle názoru odvolacího orgánu není takovou vadou řízení, která by sama o sobě způsobovala nezákonnost rozhodnutí.
- [29] Vzhledem k tomu, že ve výrokové části napadeného rozhodnutí inspektorát uvedl formu zavinění, je zřejmé, že odpovědnost odvolatele ze spáchání přestupku posoudil jako odpovědnost fyzické osoby. Pomineme-li pasáž, ve které odůvodňuje snížení výše pokuty o výši odpovídající státní podpoře podnikatelům poskytované v souvislosti s vládními opatřeními proti šíření nemoci COVID-19, ZKl se v odůvodnění s otázkou, zda se odvolatel dopustil daného přestupku jako fyzická osoba, či podnikající fyzická osoba, žádným způsobem nevypořádal. Dle názoru odvolacího orgánu se však ani v tomto případě nejedná o vadu, která by sama o sobě způsobovala nezákonnost rozhodnutí, a to vzhledem ke skutečnosti, že podmínky odpovědnosti ověřovatele jako fyzické osoby a ověřovatele jako podnikající fyzické osoby za odbornou úroveň jím ověřených výsledků zeměměřických činností a současně druh a výše sankce, kterou je možné za nedodržení povinností při ověřování výsledků zeměměřických činností uložit, jsou v podstatě shodné.

III. Závěr

[30] Úřad odvoláním napadené rozhodnutí neshledal nezákonným ani nesprávným, proto ho potvrdil a podané odvolání zamítl.

P o u ě n í :

Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat, resp. nelze podat rozklad podle § 152 téhož zákona.

JUDr. Iveta Bláhová
vedoucí samostatného oddělení kontroly a dohledu

Oznamuje se doručením stejnopisu: Ing. X. Y., XXXXXXXX X. XXXXX XX, XXX XX XXXXXXXX

Na vědomí: Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích, Lidická 11,
370 86 České Budějovice